

ספר הזוהר

מתתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בכה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו כוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעה:)

פרשת בקודי

"דף היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח פלל - לקירוב הגאולה ברחמי

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש אדר שנת תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי ננסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

תוכן העניינים

<p>הט' מאיר בכללות כל השבטים יחד טו</p> <p>כל השבטים יצאו מיסוד דאימא טו</p> <p>לכהן צדיק היו מאירות האותיות לטוב יז</p> <p>פתיל תכלת גיה על פי סוד יז</p> <p>המעיל הוא טפל לאפוד שבמלכות יז</p> <p>הלבושין שלמטה הם כמו הלבושים של מיכאל כהן גדול העליון יז</p> <p>המעיל היה לכסות את גופו של הכהן גדול פנים ואחור יז</p> <p>הכהן בלבושיו היה דומה כצורה העליונה יז</p> <p>התיקון של החשן והאפוד שיהיו מחוברים יחד יח</p> <p>כל מה שיש למטה הם כדמיון שלמעלה יח</p> <p>כל עבודות המשכן וכן של בית המקדש נגמרו מאליהם יח</p> <p>הביאו את המשכן אל משה רבינו כמו שמביאים כלה אל החתן יט</p> <p>שכן עליו הענן היינו שהיתה המלכות מכינה עצמה אל היחוד. יט</p> <p>בכח הצדיקים מעלים את המלכות אל משה שהוא ז"א יט</p> <p>הצדיקים מרויחים ברכות ממדרגת משה יט</p> <p>מסתכלים למעלה על התפילה אם זה כראוי ואז מתברך כ</p> <p>האומנים הכינו הכל והביאו למשה אברים אברים כ</p> <p>הגמר נעשה רק על ידי משה רבינו שהוא בעל הבית (סוד ז"א) כ</p> <p>קיום המשכן באותם האותיות שנבראו בהם שמים וארץ כ</p> <p>בצלאל היה יודע את כל אותם ציורפים ובהם עשה עבודות המשכן כ</p> <p>הכונה שצריך לכוון להעלות על האותיות לא נמסר רק למשה רבינו כ</p> <p>רק למשה היה זכות להקים המשכן לפי שהוא בעלה כג</p> <p>על ידי הקמת המשכן למטה הוקם משכן אחר למעלה כג</p> <p>ביום ההוא נתבטל כח הסי"מ מלקטרג להמית אדם קודם זמנו כג</p> <p>בשעת הקמת המשכן נפרד הסי"מ מנוקבתו כג</p> <p>כשנתחזק צד הקדושה נחלש צד הטומאה כג</p> <p>דוקא משה שהוא השמש היה צריך להאיר בהירח היינו המלכות כד</p> <p>המלכות שהיתה מושפלת הקים אותה משה כד</p> <p>במצרים הקימה ה' ובגאולת בבל קמה מעצמה כד</p> <p>לעתיד לבוא יקים אותה ה' כד</p> <p>משה הקים משכן למטה ומשכן למעלה כה</p> <p>איך אפשר שהוקם המשכן שלמעלה קודם שהיה הכל על מכוננו במשכן? כה</p> <p>גם במשכן העליון היתה ההקמה בזא"ז כמו למטה כה</p> <p>האדנים עשויים שהקרשים יעמדו עליהם כה</p> <p>בשעה שהכניס משה האדנים ברח הסי"מ כה</p> <p>משה נתגבר על הסי"מ ויתן את אדניו כו</p> <p>בחדש ניסן שמתגבר הסי"מ בעולם נתגבר עליו משה כו</p> <p>כל כוחות הטומאה נכנסו בנוקבא דתהומא רבא כו</p> <p>על ידי חטא ישראל חזר עליהם כו</p> <p>הכנעת הסטרא אחרא כו</p> <p>המלכות נתמלאה מכל הצדדין כז</p> <p>לולא החוטאים לא הי' נמצאת רוח הטומאה עוד בעולם כז</p> <p>לעתיד לבוא יעביד ה' את רוח הטומאה מן העולם כז</p>	<p>ה' ברא צורת עולם הזה כמו למעלה ה</p> <p>אסתכל באורייתא וברא עלמא ה</p> <p>בחכמה בתבונה ובדעת נתחזק העולם, וכן בהם נעשה המשכן ה' משה היה צריך למנות הכל שיראו בני"י שמהכל נעשה ה</p> <p>צד הסטרא אחרא הסכים על נאמנות האומנים ו</p> <p>המשכן הוא להעדות שזה שם י"ה שהוא עדות לישראל ו</p> <p>כשבא משה נזכר שם י"ה כבתחילה ו</p> <p>הלויים ממתיקים הדינים בשורשם בבניה ז</p> <p>הלויים עשו עבודת המשכן ז</p> <p>הברכה שרתה על החשבון שבביל שמשה עשה החשבון ז</p> <p>קיום הכלים היה על ידי החשבון ז</p> <p>על ידי רצון ישראל שרתה רוח עליון על הכלים ז</p> <p>זה החשבון שונה מכל החשבונות שזה המשיך ברכה וקיום ז</p> <p>טעמים למה בצלאל עשה את המשכן ט</p> <p>בצלאל מצד החסד שבימין ט</p> <p>אהליאב מצד הגבורה שבשמאל ט</p> <p>רוה"ק הכריזה על בצלאל שעשה הכל כמו שצוה ה' ט</p> <p>השמאל נלל בימין לכן עשה אהליאב רק עם בצלאל ט</p> <p>ה' נתן חכמה בלב בצלאל ט</p> <p>שמו גרם לו שה' יבחר בו י</p> <p>בצלאל עשה ומשה סידר כל דבר על מקומו י</p> <p>משה רבינו בתפארת בצלאל בימין היסוד אהליאב בשמאל היסוד י</p> <p>מחשבה טובה הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה י</p> <p>הכלים שבפנים היו רק מזהב י</p> <p>ישראל נתנו כבר את כל זהבם למשכן ונותר להם רק הנומים יא</p> <p>זהב ונחושת לפי שהם גבורות היו צריכים עלייה כדי למתקם יא</p> <p>הזהב רק כשהוא למעלה נמתק והוא טוב יא</p> <p>כסף כל מה שמתפשט ממנו הוא טוב כיון שהוא בחינת החסד יא</p> <p>חשבון הבא מצד הקדושה שורה עליו הברכה יב</p> <p>מעשר גם בא על ידי חשבון ולא שולט בו עין רע יב</p> <p>דבר מנוי אין בו ברכה כדי שלא יהנה מזה הסי"א יב</p> <p>על כלי המשכן שרו הברכות מלמעלה יב</p> <p>בזרע יוסף אין שולט עין רע, לכן נעשה המשכן על ידי בצלאל שמושרש ביסוד יב</p> <p>בת קול גילתה מה עשו עם שקלים הללו יג</p> <p>הוויים מכסף שזה מרמז על חסדים, ואת ו' מרמז על ז"א שעיקרו חסדים יג</p> <p>ניצוץ שהוא היסוד מאיר במלכות יג</p> <p>מיחוד יסוד ומלכות יוצא ניצוץ שנעשה לבושי קודש יג</p> <p>משה נתלבש בענן וכך עלה יד</p> <p>בגדי הכהן גדול היו כמו הבגדים של מיכאל יד</p> <p>על ידי אלו הצבעים ממשיך הכהן קדושה מלמעלה ויכול לשמש בפנים יד</p> <p>כל אחד צריך להיות לבוש כעין אותו מקום שהולך לשם יד</p> <p>על ידי מעשים טובים נעשה לאדם לבוש שיוכל לחזות בנועם ה' יד</p> <p>שכינה שרתה על הכהן בשעה שלבש את החשן טו</p> <p>הענין שלא היו אותיות ח' ט' בשמות השבטים טו</p>
---	---

הַמְשִׁיחַ מְחַכֵּה שְׁנֵלְמַד זֹהַר הַקְּדוּשׁ

"וְהַמְשִׁכִּים יִזְהִירוּ בְּזֹהַר הַרְקִיעַ", כֵּךְ אָמַר מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם לְרֵשֶׁב"י זִי"ע"א: "בְּהַאי חֲבוּרָא דִּילְךָ דְּאִיהוּ סִפְר הַזֹּהַר... וּבִגִּין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל "לְמַטְעַם" מְאִילְנָא דְחַיִּי, דְּאִיהוּ סִפְר הַזֹּהַר, יִפְקֹון בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". פְּרוּשׁ: מִשּׁוּם שְׁעֵתִידִים יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מְאִילֵן הַחַיִּים שֶׁהוּא סִפְר הַזֹּהַר, עַל יְדוּ יִצְאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים (רַעֲיָא מְהֵימְנָא פ' נָשָׂא דָף קבד: (רמ"ק))

אֵלֶיהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב יֵרֵד מִן הַשָּׁמַיִם עִם פְּמָה חֵיילִין שֶׁל נְשָׁמוֹת וּבְמָה מְלָאכִים סְבִיבוּ וּשְׂכִינְתָא עַלְמָה עֵטְרָא עַל כְּלָהּ [וּשְׂכִינְהָ עָלְיוּנָה הֵיטָה עֵטְרָה עַל כָּל הַנְּשָׁמוֹת]... וְאָמַר לְרֵשֶׁב"י: רַבִּי רַבִּי... וְאָמַר אֵלֶיהוּ הַנְּבִיא לְרֵשֶׁב"י: וְכַמָּה בְּנֵי נָשָׂא לְתַתָּא יִתְפַּרְנְסוּן מֵהַאי חֲבוּרָא דִּילְךָ, כֵּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְרָא בְּסוּף יוֹמִיָא... פְּרוּשׁ: כַּמָּה בְּנֵי אָדָם לְמַטָּה יִתְפַּרְנְסוּן מִזֵּה חֲבוּר שְׁלָךְ [שִׂיחָהּ לָהֶם מְזוּן וְתַקּוּן הַנֶּפֶשׁ ע"י לְמוּד הַזוּה"ק] כַּאֲשֶׁר יִתְגַּלֵּה לְמַטָּה בְּדוּר הָאֲחֵרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים [קְרוּב לְבִיאַת מְשִׁיחַ], וּבְשָׁבִיל לְמוּד הַזוּה"ק יִתְקַיֵּם מַה שְּׁפָתוּב "וּקְרָאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ לְכָל יוֹשְׁבֵיהָ" - פְּרוּשׁוֹ, שְׂיָבוּא מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ וְיִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוּל לְחֵירוּתְנוּ בִּב"א (תִּיק"ז תִּי"ו - הַגְּרָא וּבִל"ר). - לְשׁוֹן הַפְּסָא מְלָךְ: וְעַל זֶה הַלְמוּד אָמַר הַקַּב"ה (בְּרַכּוֹת ח ע"א), שְׁנַחֲשָׁב כְּאֵלוּ פְּדָאֵנִי לִי וּלְבְנֵי מַהְגְּלוּת. - וּבְמַקְדָּשׁ מְלָךְ אָמַר: כִּי כַּמָּה מַעְלוֹת טוֹבוֹת יֵשׁ לְמַשְׁתַּדֵּל בְּלְמוּד פְּרוּשׁ מְאֵמְרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, וְאִין קָץ לְגַדֵּל שְׁכָרוֹ, וְאֲשַׁרְיֵנוּ וּמַה טוֹב חֲלַקְנוּ אִם נִזְפָּה לְעֹזֵר וּלְקַרְבַּב בִּיאַת מְשִׁיחֵנוּ, כִּי כֵךְ גָּזַר הַבּוּרָא יִתְבַּרַךְ שְׁלֵא יִתְגַּלֵּה וְיִהְיֶה גְנוּז סִפְר הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ עַד סוּף הַיָּמִים שְׁבִזְכוּתוֹ יְבוּא הַגּוֹאֵל, כִּי סְגֻלָּה זֹ בּוּ דְּוָקָא וְלֹא בְּזוּלְתוֹ, עכ"ל.

❁ פרשת פקודי ❁

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רכ ע"ב

ה' ברא צורת עולם הזה כמו למעלה

"אֱלֹהֵי פְקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן הַמִּשְׁכָּן הָעֵדוּת אֲשֶׁר פָּקַד עַל פִּי מֹשֶׁה", רבי שמעון פתח **"בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ"** (בראשית א, א), זה המקרא מבואר ומפורש בכמה אופנים, אבל כאשר ברא הקדוש ברוך הוא את העולם, ברא אותו כדמיון שלמעלה, להיות עולם הזה בדמות עולם העליון, וכל אותם הגוונים שלמעלה, התקינם למטה, להתדבק ולהתקשר עולם בעולם.

אסתכל באורייתא וברא עלמא

וכאשר רצה הקדוש ברוך הוא לברוא העולם, השגיח בהתורה ובראו, והסתכל בהשם הקדוש שהוא כלל התורה, והחזיק העולם.

בחכמה בתבונה ובדעת נתחזק העולם, וכן בהם נעשה המשכן

בשלשה אופנים נתחזק העולם, והם חכמה ותבונה ודעת, בחכמה, שכתוב: **"ה' בְּחָכְמָה יָסַד אֶרֶץ"** (משלי ג, יט), בתבונה, שכתוב: **"כִּוֵּן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה"**, בדעת, שכתוב: **"בְּדַעְתּוֹ תְּהוֹמוֹת נִבְקְעוּ"** (משלי ג, כ), הרי כולם בקיום העולם, ובשלש אלה נבנה המשכן, שכתוב: **"וְאָמַלְא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה וּבְתַבּוּנָה וּבְדַעַת"**.

וכל השלשה נרמזים במקרא הזה, **"בְּרֵאשִׁית"**, זהו שכתוב: **"בְּחָכְמָה"** [א] **"בְּרָא אֱלֹהִים"**, זהו שכתוב: **"בְּתַבּוּנָה"**, **"אֶת הַשָּׁמַיִם"**, זהו שכתוב: **"בְּדַעַת"**.

וכולם כתובים בעבודת המשכן, ובסוד זה כתוב: **"אֱלֹהֵי פְקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן"**, זה סוד החכמה, **"מִשְׁכָּן הָעֵדוּת"**, זה סוד התבונה, **"אֲשֶׁר פָּקַד עַל פִּי מֹשֶׁה"**, זה סוד הדעת, והכל זה לעומת זה, לפי שכל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולם הזה, בראם כדמיון שלמעלה, והכל נרשם בעבודת המשכן.

משה היה צריך למנות הכל שיראו בני ישראל שמהכל נעשה

וכאשר נעשה כל המלאכה, הצריך משה למנות הכל, כדי שלא יאמרו ישראל שנשאר כסף וזהב ונתעלם שיקחם לעצמו, ועל כן נצרך למנות חשבון לפני ישראל, לפי שכתוב

זוהר **זיו הזוהר**

א. ספירת החכמה נקראת ראשית, וכן תרגום של בראשית בחכמתא.

"וְהִייתֶם נְקִיִּים מֵה' וּמִיִּשְׂרָאֵל" (במדבר לב, כב), ובשביל זה כתוב "אַלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁפָּן מִשְׁפָּן הָעֵדוּת", שהרי רוח הקודש היה מראה לכל החשבון מן כל זהב וכסף שנדבו ישראל, ורוח הקודש היה אומר "וְכִסֶּף פְּקוּדֵי הָעֵדוּת מֵאֵת כֶּכֶר וּגוֹ", "כָּל הַזָּהָב הָעֲשׂוּי לַמְּלֶאכֶה וּגוֹ", לפי שהקדוש ברוך הוא היה רוצה בהם באותן האומנים, ובקש להראות נאמנות שלהם לפני הכל.

צד הסטרא אחרא הסכים על נאמנות האומנים

"אַלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁפָּן", בוא וראה, בשעה ההיא שמלאכת המשכן נגמרה, היה צד הטומאה הולך ומשוטט להשטין, ולא מצא עילה על נאמנות האומנים, עד שהקדוש ברוך הוא הכניע להשטן לפני משה, והוא עשה חשבון צדק בעל כורחו, והעלה את הנאמנות שלהם לפני הכל, וזהו הסוד שכתוב: "אַלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁפָּן", והרי ביארנו ש"אלה" הוא על דרך הכתוב: "גַּם אֱלֹהֵי תְּשַׁכְּחֶנָּה" (ישעיהו מט, טו)^[1] וכתוב: "אֲשֶׁר פָּקַד עַל פִּי מִשָּׁה", כי שם נמנה ונחשב עד שנעשה החשבון של המשכן לפני משה וכל ישראל.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רכ"א ע"ב

המשכן הוא להעדות שזה שם י"ה שהוא עדות לישראל

"מִשְׁפָּן הָעֵדוּת", מי הוא העדות, אלא שני פעמים כתוב כאן משכן, אחד שלמעלה ואחד שלמטה, והמשכן נקרא משכן העדות, מי הוא העדות, כמו שנאמר: "שְׁבִטֵי יִהְיֶה עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל" (תהלים קכב, ד), שם הזה הוא עדות ישראל.

כדמיון זה הכתוב: "עֵדוּת בֵּיהוֹסֵף שְׁמוֹ" (שם פא, ו), עדות שם י"ה ביהוסף, הוא עדות בודאי, אלו שתי האותיות מעידין עדות בכל מקום.

ואף כאן זה השם הוא עדות, ולפי זה "מִשְׁפָּן הָעֵדוּת" היינו משכן של זה העדות, ולכך נקרא המשכן על סוד שם הקדוש הזה, וזהו שכתוב: "וְעֵדוּתִי זוֹ אֶלְמֶדֶם" (שם קלב, יב), לפי שזה המקום הוא נסתר ונעלם מן הכל^[1].

כשבא משה נזכר שם י"ה כבתחילה

"אֲשֶׁר פָּקַד עַל פִּי מִשָּׁה", עד כאן אין מובן אם זה המשכן פקד, או זה העדות, אלא פקד ודאי זה העדות, לפי שמן היום שנסתלקו האבות מן העולם, וכל אותן השבטים בני יעקב, ונשאר ישראל בגלות באותן הצרות, נשכחה מהם הידיעה של סוד שם הקדוש העליון הזה, שהוא שם העדות, והקיום של שמים וארץ, שאלו שתי האותיות הקימו לעליונים ותחתונים, ולכל צדדי העולם.

כיון שבא משה נפקד ונזכר שם זה בעולם, שכאשר היה בסנה, מיד שאל על השם הזה, שכתוב: "וְאָמְרוּ לִי מֵה שְׁמוֹ מֵה אָמַר אֱלֹהִים" (שמות ג, יג), ושם נזכר שם הזה על פי משה^[1].

זיו הזוהר

ב. רמז על מעשה העגל שאמרו "אלה אלהיך" הספירות חכמה ובינה, שורש עולמות הנסתרים, ישרא"ל" (שמות לב, ד). ג. השם י"ה מרמז על הנקראים אצילות ובריאה. ד. שם נזכר "ה' אלהי

הלויים ממתיקים הדינים בשורשם בבינה

"עֲבֹדַת הַלְוִיִּים", מהו "עֲבֹדַת הַלְוִיִּים", אלא זה הסוד שכתוב: "וְעִבַד הַלְוִי הוּא" (במדבר יח, כג), הוא, זה סוד שם הקדוש שנקרא הוא, ולא נקרא אתה^[ח], ובשביל זה נקרא עבודת הלויים בודאי.

הלויים עשו עבודת המשכן

דבר אחר "עֲבֹדַת הַלְוִיִּים", שהם נשאו כלי המשכן על כתפיהם ממקום למקום, שכתוב: "וְלִבְנֵי קָהָת לֹא נָתַן כִּי עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בְּכִתְף יִשָּׂאוּ" (שם ז, ט).

הברכה שרתה על החשבון בשביל שמשה עשה החשבון

רבי אבא אמר "אַלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן", בוא וראה, משכן זה היה קיים בחשבון, ולפיכך נצרך לתפלת משה שנייחו עליו ברכות, שכתוב: "וַיְבָרֶךְ אֹתָם מֹשֶׁה", ומה ברכה ברך אותם, יהי רצון שתשרה ברכה על מעשי ידיכם, והברכות לא נחו על החשבון הזה, עד שקשר לו משה בהמשכן שלמעלה, שכתוב: "אַלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁפַּן הָעֵדֻת אֲשֶׁר פָּקַד עַל פִּי מֹשֶׁה", שאם לא היה נעשה החשבון על ידי משה, לא היו הם ביכולת לעשות החשבון, שכתוב: "אֲשֶׁר פָּקַד עַל פִּי מֹשֶׁה".

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רכג ע"א

קיום הכלים היה על ידי החשבון

רבי ייסא אמר, "אַלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן", כיון שעשו כל החכמים את המשכן, נצרך לחזור אחר חשבון מכל אותן המלאכות שנעשו בו, מה הטעם, לפי שכל מספר ומספר כמו שהיה נעשה החשבון, כך נתקיימה מלאכה ההיא, ונתקיימה במקומה^[י].

על ידי רצון ישראל שרתה רוח עליון על הכלים

וכל ישראל כמו שבקשו במה שנדבו בתחלה, כמו כן היו מבקשים לדעת חשבון ההוא, ואז נתקיימה כל המלאכה ברצון ההוא, ועל כן היה נצרך כאן החשבון, לפי שעל ידי זה נתקיימה המלאכה.

זה החשבון שונה מכל החשבונות שזה המשיך ברכה וקיום

"אַלֶּה" כתוב, ולא כתוב ואלה, אלא זה הוא החשבון שפוסל כל חשבונות שבעולם, וזה החשבון נתקיים יותר מכולם, שבזה נתקיים המשכן ולא באחר.

זוהר תורה * דף היומי * פרשת פקודי - יום א' ז

אֲבֹתֵיכֶם" הרומז על חכמה, והשם אהיה הוא בבינה. היא בעולם הבינה. 1. כי כל מספר ומספר מן ת. הו"א רמז על עולם הבינה שהוא נסתר, את"ה החשבון היה מורה על כח אחר שבקדושה החופף רמז על עולם התפארת שהוא נגלה, ועבודת הלויים על עבודת המשכן.

דף היומי
בזוהר הקדוש
בשפת לשון הקודש

10 שעות
mp3
לצפייה ב-YouTube
ב'אריה ברדה

50 תרומה לרשבי'

מפי הרב: אריה ברדה
עם קריינות רדיופנית

מסכת שבת א' -

בשיתוף מפעל הזוהר העולמי
האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

מזך ב' עד דף ק"ה
כל שיעור בנפרד

www.gurmitz.com

דף היומי
בזוהר הקדוש
בשפת לשון הקודש

7 שעות
mp3
לצפייה ב-YouTube
ב'אריה ברדה

50 תרומה לרשבי'

מפי הרב: אריה ברדה
עם קריינות רדיופנית

מסכת ברכות -

בשיתוף מפעל הזוהר העולמי
האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

מזך ב' עד דף ק"ה
כל שיעור בנפרד

www.gurmitz.com

דף היומי
בזוהר הקדוש
בשפת לשון הקודש

7 שעות
mp3
לצפייה ב-YouTube
ב'אריה ברדה

50 תרומה לרשבי'

מפי הרב: אריה ברדה
עם קריינות רדיופנית

מסכת פסחים א' -

בשיתוף מפעל הזוהר העולמי
האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

מזך ב' עד דף ק"ה
כל שיעור בנפרד

www.gurmitz.com

דף היומי
בזוהר הקדוש
בשפת לשון הקודש

10 שעות
mp3
לצפייה ב-YouTube
ב'אריה ברדה

50 תרומה לרשבי'

מפי הרב: אריה ברדה
עם קריינות רדיופנית

מסכת עירובין -

בשיתוף מפעל הזוהר העולמי
האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

מזך ב' עד דף ק"ה
כל שיעור בנפרד

www.gurmitz.com

דף היומי
בזוהר הקדוש
בשפת לשון הקודש

13 שעות
mp3
לצפייה ב-YouTube
ב'אריה ברדה

70 תרומה לרשבי'

מפי הרב: אריה ברדה
עם קריינות רדיופנית

מסכת שקלים
מסכת יומא

בשיתוף מפעל הזוהר העולמי
האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

מזך ב' עד דף ק"ה
כל שיעור בנפרד

www.gurmitz.com

דף היומי
בזוהר הקדוש
בשפת לשון הקודש

7 שעות
mp3
לצפייה ב-YouTube
ב'אריה ברדה

50 תרומה לרשבי'

מפי הרב: אריה ברדה
עם קריינות רדיופנית

מסכת פסחים ב' -

בשיתוף מפעל הזוהר העולמי
האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

מזך ב' עד דף ק"ה
כל שיעור בנפרד

www.gurmitz.com

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רכב ע"א

טעמים למה בצלאל עשה את המשכן

"וּבְצַלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמִטֵּה יְהוּדָה וגו'", אמר רבי יהודה, הרי אמרו שבצלאל מצד בחינת הימין היה, והוא היה מתקן התקון של הכל, ועוד שהרי יהודה הוא השליט והמלך על כל שאר השבטים, וממנו יצא מי שהיה מתקן תקון המשכן.

בצלאל מצד החסד שבימין

"בְּצַלְאֵל" הרי ביארו, בצ"ל א"ל, ומי הוא בצל אל, זו בחינת הימין^[1], ועוד שמצד זה היה מתקן הכל, ונחל חכמה לעשות כל מלאכה.

אהליאב מצד הגבורה שבשמאל

"וְאֵתוּ אֶהְיָאֵב בֶּן אַחִיסָמֶךְ לְמִטֵּה דָן", זה הוא מצד בחינת השמאל, שהוא מצד מדת הדין הקדוש, והרי ביארו, שמשני הצדדים האלה נעשה המשכן, ונתתקן המשכן בהם להתקשר בהם^[2], להיות בין בחינת הימין ובחינת השמאל.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רכב ע"א

רוח הקודש הכריזה על בצלאל שעשה הכל כמו שצוה ה'

רבי חזקיה אמר, "וּבְצַלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר וגו'", המקרא הזה מלמדנו, שהרוח הקודש היה מכריז עליו לעיני ישראל, ואמר: "וּבְצַלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמִטֵּה יְהוּדָה עָשָׂה אֵת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה".

השמאל נכלל תמיד בימין לכן עשה אהליאב רק עם בצלאל

"וְאֵתוּ אֶהְיָאֵב בֶּן אַחִיסָמֶךְ", מהו "וְאֵתוּ", אלא למדנו, שאהליאב לא עשה מלאכה בלבדו, אלא עם בצלאל, ועמו עשה כל מה שעשה, זהו שכתוב: "וְאֵתוּ", "וְאֵתוּ" ולא בלבדו, מכאן שבחינת שמאל היא בכלל בחינת הימין תמיד, ועל כן כתוב: "וְאֵנִי הִנֵּה נֹתְתִי אֹתוֹ אֶת אֶהְיָאֵב", זה בחינת ימין, וזה בחינת שמאל.

ה' נתן חכמה בלב בצלאל

רבי יוסי אמר, ודאי שהקדוש ברוך הוא היה רוצה בו בבצלאל למלאכת המשכן יותר מכל ישראל, וברר אותו מכולם למלאכה זו, ונתן לו חכמה ותבונה ודעת, כמו שביארו, לפי

זיו הזוהר

ז. כי השם א"ל רמו על חסד בחינת הימין ככתוב: שהמשכן יהיה קיים בין חסד וגבורה כי שתי אלה ח. פירוש, (תהלים נב, ג). ת. פירוש, ההשפעות נצרכות להמשכן, והיינו ימינא ושמאלא

שעמו היתה בתחלה חכמת הלב, שכתוב: **"וּבִלְבָבְךָ כָּל חֲכָמְךָ לֵב נִתְּתִי חֲכָמָה"**, לפי שהקדוש ברוך הוא אינו נותן חכמה אלא למי שיש בו חכמה.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רכג ע"ב

שמו גרם לו שה' יבחר בו

רבי שמעון אמר, "בְּצִלְאֵל", שמו גרם לו, ובשביל חכמתו נקרא כך, וסוד הדבר, **"בְּצִלְאֵל"** בצל א"ל.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רכד ע"א

בצלאל עשה ומשה סידר כל דבר על מקומו

"וּבְצִלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמִטָּה יְהוּדָה", שהוא מצד המלכות, **"עָשָׂה אֶת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה"**, הרי כל אומנות המשכן נתתקנה בהם ועל ידיהם, בצלאל הוא עשה את האומנות, ומשה הוא היה מתקן הכל אחר כך.

משה בתפארת בצלאל בימין היסוד אהליאב בשמאל היסוד

משה ובצלאל כאחד היו, משה למעלה בצלאל תחתיו, סוף הגוף כהגוף^[ט], בצלאל ואהליאב הרי ביארו, שזה בחינת ימין וזה בחינת שמאל, והכל אחד, ולפיכך, **"וּבְצִלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמִטָּה יְהוּדָה וגו', וְאֵתוֹ אֶהְלִיאֵב בֶּן אַחִיסָמֶךְ לְמִטָּה דָן וגו'."**

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רכג ע"ב

מחשבה טובה הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה

"כָּל הַזֶּהָב הָעָשׂוּי לְמִלָּאכָה וגו'", מהו **"הָעָשׂוּי"**, אמר רבי שמעון, מן השעה ההיא שנתנו ישראל את הזהב היה עשוי ומתוקן מקודם לזה^[י].

הכלים שבפנים היו רק מזהב

"בְּכָל מִלָּאכַת הַקֹּדֶשׁ", כל הזהב ההוא נעשה ונתתקן בכל מלאכת הקדש.

מה הטעם, לפי שבכל מדרגה ומדרגה נתתקן בה בחינת זהב^[יא], שאין שלימות אלא רחמים ודין, ועל כן היה בא זהב בכל מלאכת הקדש, בכל מלאכה ההיא שנקראת קדש היה בא בה זהב, זהב בכל.

זיו הזוהר
 ובינייהו כלה. ט. שורש משה הוא בתפארת שבתפארת, ובצלאל שרשו בחסד שביסוד. י. זהב רומז על גבורה ודין, ועל ידי זה שנתנו ישראל זהב למשכן נתתקנה ונמתקה למעלה מדת הדין, וזהו העשוי. יא. בכל ספירה יש גם מדת הגבורה, כיון שכל אחת נכללת מכל עשר המדרגות.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רכד ע"א

ישראל נתנו כבר את כל זהבם למשכן ונותר להם רק הנזמים

ועוד "הַעֲשׂוּי", כאן הסתכל הקדוש ברוך הוא, שיתנו ישראל זהב לעגל, הקדים להם הקדוש ברוך הוא זהב זה לרפואה, וזה הזהב של המשכן הקדים להם לזהב שהוא שנתנו לעגל, שכל הזהב שהיה עמם ונמצא אצלם נתנו לתרומת המשכן, התעלה על דעתך שכאשר עשו העגל היה נמצא אצלם זהב, והם פרקו אזניהם לקחת זהב ההוא, שכתוב: **"וַיִּתְּפְּרוּ כָּל הָעָם אֶת נְזָמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאֶזְנֵיהֶם"**, ועל כן הקדים זהב התרומה, לכפר על מעשה העגל^[1].

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רכד ע"ב

זהב ונחושת לפי שהם גבורות היו צריכים עליה כדי למתקם

"וַיְהִי זֶהב הַתְּנוּפָה תִּשְׁעֵ וְעֶשְׂרִים כֶּכֶר וּגו'", אמר ר' יוסי, למה נקרא זהב התנופה, ולא נקרא כך כסף התנופה, אלא שני אלה שנקראו כך, **"זֶהב הַתְּנוּפָה"** ו**"וּנְחֹשֶׁת הַתְּנוּפָה"**, לפי שתנופה היינו התעלות למעלה, שהרי יש כזה למטה, אבל אינו זהב התנופה^[2], ובכל מקום תנופה היינו התרוממות למעלה, ולא לרדת למטה.

הזהב רק כשהוא למעלה נמתק והוא טוב

והוא סוד החשבון הזה^[3], שכל אלו המדרגות והמרכבות, כולן עומדות בהתרוממות, שהוא זהב התנופה, וזה הוא הזהב, שכל מה שמתפשט למטה נסתם מראיתו וטובתו והארתו, וכאשר הוא בהתרוממות, אז הוא זהב טוב בסוד ההארה שלו, וכל מה שהוא למטה הוא פסולת הזהב, והוא ההיתוך שלו.

כסף כל מה שמתפשט ממנו הוא טוב שהוא בחינת החסד

"וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדָה" [לא כתוב בו תנופה], לפי שזה הוא כל מה שמתפשט למטה כמו כן הוא טוב, ואף על פי שאין הוא בזה התנופה, הכל הוא לטוב, אבל הזהב כל מה שמתפשט למטה כולו הוא לרע, זה מתפשט לטוב, וזה מתפשט לרע, ולפיכך זה נצרך להניף תנופה להעלותה למעלה, וזה נצרך להתפשט למטה ולכל הצדדים, לפי שהכל עומד לטוב.

זיו הזוהר

ומזה בא השתלשלות הדין עד למטה מטה, הנותן כח להסט"א לכל מיני עונשין וצרות, וזה נקרא פסולת הזהב, אבל למעלה מעלה שורש הדין בעולם הבינה דמינה דינין מתעריין, שם יש גם הכח להמתקת הדינים, לכך נאמר בזהב תנופה, שנצרך להעלות הדין להמתיקו בשורשו, מה שאין כן כסף המורה על חסד. יד. פירוש, שמספר זה החשבון מורה על המתקת הדינים.

יב. צריך לומר לפי זה, שתכף אחר מתן תורה קודם שעלה משה להר על ט' ימים שנאמר לישראל פרשת **"וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה"** בקצור בדרך כלל שביבאו במשך המ' יום תרומה למלאכת המשכן **"זֶהב וְכֶסֶף וְנְחֹשֶׁת"**, וכן עשו, ואחר המ' יום פרטיות מלאכת המשכן נאמר להם, וגם באה הצווי שיקחו תרומה רק מישראל בלבד, ולא מן הערב רב כנזכר בפרשת ויקהל. יג. פירוש, יען כי זהב מורה על גבורה ודין,

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רכה ע"א

חשבון הבא מצד הקדושה שורה עליו הברכה

"וְכִסֶּף פְּקוּדֵי הָעֵדָה מֵאֵת כֶּכֶר וּגו'" ר' יצחק שאל לרבי שמעון, ואמר לו, הרי ביארו שהברכה אינה שורה בדבר העומד במדידה ובדבר העומד במנין, וכאן במשכן למה היה הכל בחשבון, אמר לו, זה כבר מתורץ, אבל בכל מקום שצד הקדושה שורה עליו, אם החשבון ההוא בא מצד הקדושה, שורה עליו הברכה תמיד, ואינה סרה ממנו.

מעשר גם בא על ידי חשבון ולא שולט בו עין רע

מניין, ממעשר, לפי שבא החשבון כדי לקדש, נמצאת בו הברכה, כל שכן המשכן שהוא קודש ובא מן צד הקודש.

דבר מנוי אין בו ברכה כדי שלא יהנה מזה הסטרא אחרא

אבל כל שאר דברים שבעולם שאין באים מצד הקדושה, אין הברכה שורה עליהם כאשר הם בחשבון, לפי שצד הטומאה שהוא רע עין יכול לשלוט עליו, וכיון שיכול לשלוט עליו, אין הברכה נמצאת בו, כדי שלא יגיעו הברכות לרע עין ההוא, והנמדד שבקדושה והנמנה שבקדושה, תמיד הברכות נתוספות בו.

על כלי המשכן שרו הברכות מלמעלה

ועל כן כתוב: "וְכִסֶּף פְּקוּדֵי הָעֵדָה מֵאֵת כֶּכֶר", פקודי העדה באמת ודאי, ולא פחדו מעין רעה, ולא פחדו מכל חשבון הזה, שהרי בכל ינחו הברכות מלמעלה.

בזרע יוסף אין שולט עין רע, לכן נעשה המשכן על ידי בצלאל שמושרש ביסוד

ובוא וראה, בזרעו של יוסף אין שולט בהם עין רעה, לפי שבא מצד בחינת הימין, ועל כן נעשה המשכן על ידי בצלאל, שהרי הוא בהסוד של יוסף היה עומד, שהוא סוד ברית הקודש^{טז}, ועל כן משה היה פוקד ובצלאל היה עושה, להיות הכל בסוד הגוף, והסוף של הגוף שהוא אות היסוד הקדוש, להרבות אהבה והתקשרות סוד היחוד במשכן^{טז}, והכל בסוד בחינת הימין נעשה, ויען כי בכל מקום שצד בחינת הימין נמצא אין עין רעה שולטת בו, לפיכך כתוב: "וְכִסֶּף פְּקוּדֵי הָעֵדָה מֵאֵת כֶּכֶר וּגו'", לפי שהכסף ההוא מצד בחינת הימין היה בא, ועל כן נחשב הכל במנין.

וזה החשבון ירמז על חשבון של מדרגות השרים הממונים הנאחזים בצד בחינת הימין, ועל כן כתוב: "מֵאֵת כֶּכֶר וּגו"^{יז}.

זיו הזוהר

טו. בצלאל שרשו בחסד שביסוד. טז. כי משה שרשו בתפארת ובצלאל ביסוד, שניהם בחינת עלמא דדכורא, והמשכן היינו מלכות עלמא דנוקבא, והיינו קשורא דיחודא בהמשכן. יז. "מֵאֵת כֶּכֶר הַכֶּסֶף" רמז על עשר ספירות של מדרגת החסד.

משה נתלבש בענן וכך עלה

כדמיון זה "וַיָּבֵא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעֲנָן וַיַּעַל אֶל הָהָר" (שמות כד, יח), ולמדנו, שהיה מתלבש בענן, וכאשר היה מתלבש בענן אז "וַיַּעַל אֶל הָהָר", וטרם שהתלבש בו לא היה יכול לכנוס לפניו.

בגדי הכהן גדול היו כמו הבגדים של מיכאל

כדמיון זה, הכהן גדול לא נכנס למקדש, עד שהתלבש באלה הבגדים, בשביל ליכנס למקדש, ולפי שיצאו מן סודות עליונים, והם כדמיון שלמעלה, נקראו "בְּגְדֵי שָׂרָד", לפי שהיו ממה שנשאר מהאורות של זיו העליונים.

"תַּכְלֶת וְאַרְגָּמָן" הם גוונים מסוד השם הקדוש שנקרא שם שלם, הו"ה אלהים^[א], וזהו הסוד שצריך להתלבש הכהן הגדול כשנכנס למקדש, בתולעת שני, שהוא גוון אדום, בתכלת, ובארגמן שהוא נכלל מכל אותן הגוונים, ומתוך שהוא נתלבש באלה הבגדים של אותן הגוונים היה נכנס לפניו, ולא נדחה לחוץ.

על ידי אלו הצבעים ממשיך הכהן קדושה מלמעלה ויכול לשמש בפנים

בוא וראה, שהכל נעשה בסוד האמונה, להיות הכל כדמיון שלמעלה, ועל כן כתוב: "בְּגְדֵי הַשָּׂרָד לְשָׂרָת בְּקֹדֶשׁ", ונקראים "בְּגְדֵי הַשָּׂרָד לְשָׂרָת בְּקֹדֶשׁ", לפי שאין נקראים בגדי קדש אלא כאשר שורה בהם אותן הגוונים^[בא], שכתוב: "בְּגְדֵי קֹדֶשׁ הֵם" (ויקרא טז, ד), וכתוב: "קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַה' רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ" (ירמיהו ב, ג), "קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל", לפי שבישראל נראים כל הגוונים, כהנים לויים וישראלים^[בב], ואלו הם להתראות בהם בפנים.

כל אחד צריך להיות לבוש כעין אותו מקום שהולך לשם

בוא וראה, שהנשמה אינה עולה להתראות לפני המלך הקדוש, עד שתזכה להתלבש בלבוש שלמעלה להתראות שם, וכן כדמיון זה אינה יורדת למטה, עד שתתלבש בלבוש של זה העולם.

כדמיון זה מלאכים הקדושים שלמעלה, שכתוב בהם: "עֲשֵׂה מְלֶאכֶיךָ רוּחוֹת מְשֻׁרְתָיו אֲשֶׁר לֵהֲט" (תהלים קד, ד), כאשר עושים שליחות בעולם הזה, אין יורדים למטה עד שמתלבשים בלבוש של עולם הזה, וכל הלבושים הם כדמיון מקום שהוא שהולך שמה, והרי ביארנו, שהנשמה אינה עולה אלא בלבוש המאיר.

על ידי מעשים טובים נעשה לאדם לבוש שיוכל לחזות בנועם ה'

והמעשים טובים שהאדם עושה בעולם הזה, אותן המעשים מושכים ממאור זיו העליון, לבוש להנשמה שתתקן בו לעולם ההוא, להתראות לפני הקדוש ברוך הוא,

זיו הזוהר

יט. זו ספירת מלכות. כ. שם שלם היינו תפארת תכלת. כא. וקדושה זו שורה עליהם רק בזמן ומלכות, הו"ה תפארת ארגמן, ואלה"ם מלכות שהכהן גדול מלוכב בהם. כב. כהן לוי ישראל

ובאותו הלבוש שלובשת, תתענג ותחזה בהמראה המאיר^[ג], כמו שכתוב: **"לְחֹזֶת בְּנֶעֱם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ"** (שם כז, ד).

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רל ע"א

שכינה שרתה על הכהן בשעה שלבש את החשן

"וַיַּעֲשֵׂנוּ אֶת אֲבְנֵי הַשֵּׁהָם וְגו' מִפְתָּחַת פְּתוּחֵי חוֹתָם עַל שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", אמר רבי חייא, בוא וראה, בשעה שהכהן גדול היה מניח עליו אותן י"ב אבנים, ולבש אותן בחושן ואפוד, אז שרתה עליו השכינה, ואלו י"ב אבנים היו נחקקות בשמות של כל השבטים, וכל שבט ושבת היה נחקק על אבן אחת, ושקועות היו האותיות על האבנים, וכאשר האירו האבנים, היו האותיות בולטות לחוץ, והאירו על מה שנצרך^[ז].

הענין שלא היו אותיות ח' ט' בשמות השבטים

ובאותיות של כל השבטים לא היו שתי האותיות ח' ט', לפי שלא נמצא חטא בכולם. אמר רבי חזקיה, אם כן אות ח' שהשם גורם, ניחא, אבל אות ט' שהיא תרמוז על טוב, כמו שלמדנו, מי שרואה אות ט' בחלום טוב לו, לפי שבה התחילה התורה **"כִּי טוֹב"**, שכתוב: **"וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹרֶץ כִּי טוֹב"** (בראשית א, ד), והואיל שהיא אות טוב, מדוע לא נכתבה בשמות השבטים?

אמר לו לפי שסמוכות שתי אלה האותיות זו לזו^[ח].

הט' מאיר בכללות כל השבטים יחד

ועוד שהרי אות ט' גנוזה ונעלמת, והיא תופיע הארות של כל המדרגות, שהרי אות זו היא המאור של כל האורות^[ט], ואין הארה נמצאת בלי אות זו, שכתוב: **"וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹרֶץ כִּי טוֹב"** (בראשית א, ד), והיא המאור של האור ההוא הטמיר והנעלם^[י], ועל זה כתוב: **"לֹא יִמְנַע טוֹב לְהִלְכִים בְּתַמִּים"** (תהלים פד, יב), וזה הוא האור של כל השבטים, ולפיכך לא נחקקה אות ט' בהם.

כל השבטים יצאו מיסוד דאימא

ועוד, שהשתלשלות כל הי"ב שבטים היא מתוך אכסדרא זו הנסתרת, שהיא בהסוד של אות ט'^[כ], ולפיכך אות זו נעלמת וגנוזה ואינה נראית בהם.

וזהו הזוהר

לספירת מלכות. כז. היינו, אור ספירת החכמה הנקראת אבא שורש עולם האצילות. כח. אות ט' כיון שיש לה' ג' צדדים שלמות וצד הרביעי מעט סתום ומעט פתוח כמו דלת קטנה שנפתחה פנימה לכן נקראת אכסדרא שכך היא צורתה, וזה רמז על עולם הבינה שהוא נסתר.

היינו, חסד גבורה ותפארת. כג. היינו בהספירות של עלמא דדכורא. כד. פירוש, שהאותיות המאירות הן היו תשובה על השאלה שנשאלין באורים ותומים. כה. ה' ט' הסמוכות זו לזו בסדר האל"ף ביי"ת היינו משמעות חטא. כו. פירוש, שאות ט' רמז על ספירת יסוד, שכל הארות מכל הספירות נשפעות על ידו

תורה הזדהר

ספר הזוהר בלשון הקודש
-מנקד-

פרך י"ח
תיקוני זוהר
חלק ב

הרשב"י קבע:
"בספר הזוהר יצאו בני ישראל מהגלות ברחמים"

לכהן צדיק היו מאירות האותיות לטוב

ובוא וראה, שכל אותן האבנים נתקיימו בדרך מופת ונס, ולכן כאשר היו מאירות, אז הכהן גדול היו פניו מאירים, והאותיות היו מאירות ובלטות להיותן ניכרות לחוץ, וכאשר האירו פני הכהן, אז היו ניכרות אותיות הבולטות שהוא לטוב, ובזה היה ניכר הכהן, אם זכאי הוא או לא, ועל כן הכל היה במופת ונס.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רלא ע"א

פתיל תכלת גם היה על פי סוד

"וַיִּרְכְּסוּ אֶת הַחֹשֶׁן מִטְּבַעְתָּיו אֶל טְבַעַת הָאֶפֶד בְּפִתִּיל תְּכֵלֶת", מהו בפתיל תכלת, אלא להראות שזה התכלת נקשר בכל^[כט], ועל כן הכל הוא בסוד עליון.

המעיל הוא טפל לאפוד שבמלכות

"וַיַּעַשׂ אֶת מְעִיל הָאֶפֶד מַעֲשֵׂה אַרְגָּם כְּלִיל תְּכֵלֶת", **"כְּלִיל תְּכֵלֶת"**, שכן ראוי להיות, כמו שביארנו שתכלת הוא סוד אור כסא הכבוד, התכלת היא בהתקשרות עם אור הלבן, הכל ביחד^[ל], ועל כן התכלת לאפוד הוא.

הלבושים שלמטה כמו הלבושים של מיכאל כהן גדול העליון

אמר רבי שמעון, אלה הבגדים מלבושי הכהן, כולם בסוד עליון הם, להיות הבגדים שלמטה כדמיון שלמעלה.

המעיל היה לכסות את גופו של הכהן גדול פנים ואחור

ובוא וראה, זה מעיל האפוד המכסה עליו, כאשר נלבש בו, על זה כתוב: **"אַחֲרֵי וְקִדְּם צִרְתָּנִי וְתָשֶׁת עָלַי כַּפְּכָה"** (תהלים קלט, ה).

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רלא ע"ב

הכהן בלבושו היה דומה כצורה העליונה

שהרי אפוד וחשן אחור וקדם היו, וכאשר הכהן היה מתלבש בהם, היה דומה לצורה עליונה, והרי אמרו שאז היו פניו מאירים, והאותיות היו בולטות ועולות למעלה בהארותן, ואז הבין הדבר^[לא].

זיו הזוהר

כט. פירוש, שמדת המלכות מקבלת השפעה מכל הספירות. ל. אור הלבן היינו הארת השפע של עילא דכורא. לא. שהבין התשובה על השאלה שנשאל.

התיקון של החשן והאפוד שיהיו מחוברים יחד

ולפיכך תיקון החשן ותיקון האפוד ביחד היו נקשרים, ואף על פי שתיקון של זה אין הוא כתיקון של זה, והכל בסוד אחד, הקשר של זה בזה לחבר החשן בהאפוד עם ארבע טבעות הנקשרות בצד זה ובצד זה, הן סוד אותן המרכבות, הנקשרות בצד הזה שלמטה אל אותן שהן למעלה, והכל הוא בסוד האופנים והחיות.

כל מה שיש למטה הם כדמיון שלמעלה

כתוב: "בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ" (בראשית א, א), וביארו, שהרי הגוון של עולם התחתון, עשה כדמיון עולם העליון, וכל מעשיו שעשה הוא כדמיון שלמעלה, כמו כן המשכן כל מעשיו הם כמו המעשה וכמו הדמיון של העולם, וזה הסוד שכל מעשיו המשכן כולם הם מעשים ותיקונים שלמעלה ושלמטה, בשביל להשרות השכינה בעולם במדורי עליונים ובמדורי תחתונים.

כמו כן הגן עדן שלמטה, הוא כדמיון עליון וכדמיון תחתון^[לכ], כל התמונות וכל הצורות שבעולם כולם שם נמצאות, ועל כן מלאכת המשכן ומלאכת שמים וארץ כולן בסוד אחד הן.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רכב ע"ב

כל עבודות המשכן וכן של בית המקדש נגמרו מאליהם

"וַתְּכַל כָּל עֲבֹדַת מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד", אמר רבי חזקיה, בוא וראה בשעה שכל האומנים התחילו לעשות האומנות, אותה המלאכה ממש שהתחילו, היא נשתלמה מעצמה, הם התחילו, והיא השלימה המלאכה, היא בעצמה ממש, מניין, שכתוב: "וַתְּכַל כָּל עֲבֹדַת מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד".

וכן כשנבנה בית המקדש, כל המלאכה שנעשה, היא מעצמה נעשית, האומנים התחילו, והמלאכה הראתה להם איך לעשות, והיא נרשמה לפניהם, ונשתלמה היא מעצמה, והרי ביארו, שכתוב: "וְהַבֵּית בְּהִבְנָתוֹ וְגו'" (מלכים א' ו, ז), והבית כאשר בנוהו לא כתוב, אלא "בְּהִבְנָתוֹ", שהיא נשתלמה מעצמה, וכתוב: "אֲבָן שְׁלֵמָה מִסַּע נִבְנָה", בנוהו לא כתוב, אלא "נִבְנָה", הוא מעצמו נבנה, וכן בכל מלאכת הקודש, היא נשתלמת מעצמה.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רלה ע"א

הביאו את המשכן אל משה כמו שמביאים כלה אל החתן

"וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה", מפני מה אל משה, לפי שבשעה ההיא היה הזיווג של מדרגת משה להזדווג^[לח], ועל כן "וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה", כמו שמביאים כלה אצל חתן, לפי שהרי בתחלה נצרך להכניס את הכלה אצל החתן, כמו שכתוב: "אֶת בְּתוּלֵי נְתִיתִי לְאִישׁ הַזֶּה לְאִשָּׁה" (דברים כב, טז), ואחר כך הוא יבוא אליה, ככתוב: "וַיָּבֵא אֶלֶיהָ" (בראשית כט, כג), וכתוב: "וַיָּבֵא מֹשֶׁה אֶל אֹהֶל הָעֵדוּת" (במדבר יז, כג).

שכן עליו הענן היינו שהיתה המלכות מכינה עצמה אל היחוד

וכאן מה כתוב: "וְלֹא יָכַל מֹשֶׁה לָּבוֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעֲנָן וּגו'", מה הטעם, לפי שאז היא היתה מתתקנת, כאשה זו שמתתקנת ומתקשטת אצל בעלה, ובאותה שעה שהיא מתקשטת, אין ראוי לבעלה ליכנס אליה, ועל כן, "וְלֹא יָכַל מֹשֶׁה לָּבוֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעֲנָן", לפיכך, "וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה".

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רלח ע"א

בכח הצדיקים מעלים את המלכות אל משה שהוא ז"א

"וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן", זה הוא סוד, שכל אותן הקושרים קשרים של היחוד, ומייחדים היחוד של סוד האמונה בכל יום^[לח], הם מעלים להכסא קודש, עד שמביאים לה אצל משה, וכיון שמחברים לה אצל משה, אז הם מרויחים ברכות ממקור החיים, כאשר מקשרים קשר היחוד של הכל כראוי.

הצדיקים מרויחים ברכות ממדרגת משה

וזהו הסוד שכתוב: "וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת פְּלִי הַמַּלְאָכָה וּגּו' וַיִּבְרַךְ אֹתָם מֹשֶׁה", הרויחו ברכות מהמקום שמדרגת משה שורה בו^[לח], וזהו החכמים העושים את כל מלאכת הקדש, לפי שהם יודעים לסדר עבודת הקודש כראוי.

זיו הזוהר

לג. מדרגת משה היינו ספירת התפארת, עלמא דכורא, להזדווג עם ספירת המלכות, עלמא דנוקבא, שעל ידי משה נעשה המשכן. לד. היינו שאומרים קריאת שמע ותפלה בכוונה, על ידי זה הם מעלים ספירת המלכות לספירת התפארת להזדווג ולקבל שפע, להשפיע לעולם הזה. לה. היינו, ספירת התפארת שהיא הכולל של עלמא דכורא.

מסתכלים למעלה על התפילה אם זה כראוי, ואז מתברך

ועל כן כל מי שמתפלל התפלה, ומקשר היחוד, מסתכלים בו אם תפלה זו והקשר הם כראוי, וכאשר תפלה זו וקשר הזה הם כראוי, אז מתברך הוא לראשונה מהמקום שכל הברכות יוצאות, זהו שכתוב: "וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת כָּל הַמַּלְאָכָה וְהִנֵּה עֹשֵׂוֹ אֹתָהּ וּגּוֹ", מיד "וַיִּבְרַךְ אֹתָם מֹשֶׁה".

האומנים הכינו הכל והביאו למשה אברים אברים

ולפיכך "וַיֵּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה", שהוא אדון הבית, לראות בתקון ביתו, ולו נצרך לראות תקוני ביתו והסודות שלו, שלא ניתנו לאחר להסתכל ולראות בביתו, באותן הסתרים ובאותן הסודות שלו, מלבד למשה בלבדו, ועל כן "וַיֵּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה אֶת הָאֵהָל וְאֶת כָּל פְּלִיּוֹ", וכאשר הביאו לו למשה, הכל הביאו לו באברים ידועים כל אחד ואחד, לתקן אבר באבר, להכניס זה בזה.

הגמר נעשה רק על ידי משה שהוא בעל הבית (סוד ז"א)

וכאשר היו רוצים לתקן זה בזה, ולהכניס זה בזה, לא עלתה בידם, וכיון שהביאו לו למשה, מיד הכל עלה בידו, וכל אבר ואבר היה עולה ונכנס במקומו, זה שכתוב: "וַיִּקַּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן", וכתוב: "הוּקַם הַמִּשְׁכָּן", וזה נתבאר.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רלד ע"א

קיום המשכן באותם האותיות שנבראו בהם שמים וארץ

"וַיִּקַּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן וּגּוֹ", אמר רבי יהודה, הקמה שלו היה באותן האותיות שנבראו בהן שמים וארץ.

בצלאל היה יודע את כל אותם צירופים ובהם עשה עבודות המשכן

ולפיכך כל מלאכות המשכן, היה בצלאל עושה אותן בסוד צירופי האותיות שנבראו בהן שמים וארץ, ועל כן נקרא בצלאל, לפי שהיה יודע בצלאל צירופי האותיות שנבראו בהן שמים וארץ, ואם לא היה יודע בצלאל זה הסוד לא היה יכול לעשות אותן מלאכות המשכן, מה הטעם, אלא כמו שמשכן העליון לא נתהווה ולא נתתקנה כל עניניו, אלא בסוד ההוא של אותן האותיות, כמו כן המשכן שלמטה, לא נעשה ולא נתתקן אלא בסוד אותיות האלו.

בצלאל היה מצרף אותן האותיות, ובסוד כל צירוף וצירוף היה עושה האומנות, וכל מלאכה ומלאכה של המשכן, היה עושה בכל צירוף אומנות אחת, וכל מה שראוי לה, וכן בכל מעשה המשכן, וכל אותן האברים והתקונים של המשכן, הכל היה נעשה בצירוף האותיות של השם הקדוש.

הכונה שצריך לכוון להעלות על האותיות לא נמסר רק למשה

וכאשר בא להקימו, לא היה יכול להקימו, מה הטעם, לפי שהכונה העולה על אותן האותיות, לא נמסרה אלא למשה בלבדו, והוא היה יודע אותה המחשבה העולה

על אותן האותיות, ועל כן הוקם המשכן על ידו, שכתוב: "וַיִּקַּם מֹשֶׁה", ויתן משה, וישם משה, ובצלאל לא ידע ולא היה יכול לעמוד עליו.

 קובץ אוצרות הזוהר <hr/> כרדא אדרא רבא וזוטא <p>* ונספחו עלין ו' ספרים</p> <p>תפלות ובקשות גאולת הרשב"י שירה וזמרה תהלות הזוהר תשובת הרשב"י עלון אור הזוהר 27-28 חשבונות הזוהר רשימת 200 ספרי הזוהר 544 עמודים</p> <hr/> 	 קובץ אוצרות הזוהר <hr/> כרדד זהרי הזוהר ח' ספרים <p>חבל על כל רגע נשמת הרשב"י חיים של זהר השפעות הרשב"י רחמי הרשב"י הזוהר והר סיני הקדמת כח הזוהר ליקוטי זוהר תהלות דוד סדר בראשית 416 עמודים</p> <hr/> 	 קובץ אוצרות הזוהר <hr/> כרדג אורות הזוהר י"ב ספרים <p>תשובת הרשב"י נפלאות הזוהר תהלות הזוהר גאלת הרשב"י במחיצת הרשב"י מפעלות הזוהר אור הרשב"י תוהר והערב רב זכותא דרשב"י גימטריאות הזוהר שער התקונים שירה וזמרה בר יוחאי 416 עמודים</p> <hr/> 	 קובץ אוצרות הזוהר <hr/> כרדב מאורות הזוהר ט"ו ספרים <p>מאורות הזוהר התגלות הזוהר אגרות הזוהר הרמח"ל והזוהר עת לעשות לה' המשיח והזוהר הצדיקים והזוהר חשבונות הזוהר קבלתי ונשעתי אלה נקראי קודש הפצת הזוהר מצדיקי הרבים תיבת נח ישועות הזוהר אל הערפל 416 עמודים</p> <hr/> 	 קובץ אוצרות הזוהר <hr/> כרדא אור הזוהר המחולק ל-354 ימות השנה גדולי ישראל והזוהר <p>* ערכה של שעה</p> 768 עמודים <hr/>
--	---	---	--	---

ספר זוהר השבת
לאבות ובנים, זקנים עם נערים
 עם לשון הקודש
 מנוקד מופסק ומחולק לקטעים
 מסדר על הפרשיות

ספר זוהר הקדוש
חק לישראל דף היומי
 מנוקד מופסק ומחולק לקטעים
 מסדר על הפרשיות

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רלה ע"ב

רק למשה היה זכות להקים המשכן לפי שהוא בעלה

רבי יצחק אמר, בוא וראה, ביום שהוקם המשכן, שהקימו משה, כמו שפירשו במה שכתוב: **"וַיִּקְּמוּ מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן"**, שלא היה יכול לעמוד, עד שהקימו משה, משל למטרונה שאין רשות לאיש אחר לתומכה אלא בעלה, אף כך, כל אותן האומנים כולם באו להקים את המשכן, ולא יכול לעמוד על ידיהם, עד שבא משה והקימו, לפי שהוא אדון הבית^[לז].

על ידי הקמת המשכן למטה הוקם משכן אחר למעלה

וכיון שהקים משה את המשכן למטה, הוקם משכן אחר למעלה, כמו שביארו במה שכתוב: **"הַהֹקֵם"**, ולא פורש על ידי מי, כי לא הוקם אלא מסוד עולם העליון, שהוא נסתר ונעלם^[לז], על ידי סוד מדרגת משה, בשביל להתקן עמו.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רלו ע"א

ביום ההוא נתבטל כח הס"מ מלקטרג להמית אדם קודם זמנו

ביום ההוא שהוקם המשכן, נתבטלה מיתה מן העולם, נתבטלה אל תאמר, אלא שנסתלקה מן העולם, שלא תוכל לשלוט, לפי שלא יתבטל יצר הרע מן העולם, עד שיבוא מלך המשיח, והקדוש ברוך הוא ישמח במעשיו, אז: **"בַּלַּע הַמּוֹת לַנֶּצַח"** (ישעיהו כה, ח).

בשעת הקמת המשכן נפרד הס"מ מנוקבתו

וכאשר הוקם המשכן על ידי משה, אז נפרד כח היצר הרע, ונכנע, ולא היה יכול לשלוט, בשעה ההיא נפרד סמא"ל התקיף רוגז של כח השמאל, מעל התוקף של הנחש הרע, ולא היה יכול לשלוט על העולם, ולא היה יכול להתחבר באיש ולפתות אותו.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רלח ע"ב

כשנתחזק צד הקדושה נחלש צד הטומאה

אמר רבי שמעון, בוא וראה, בשעה ההיא כאשר התחיל משה להקים המשכן, והתחיל לתקן התקון של האברים, להכניסם זה בזה, אז נחלשו כל האברים וכל התקונים של צד

זיו הזוהר
 לו. כיון ששורש נשמת משה הוא בספירת התפארת. לז. פירוש, שהמשכן שלמעלה הוקם מסוד עולם הבינה, שהוא עולם סתום וגנוז, וענין הקמה זו היינו, שעולם הבינה יאיר בו הארה על ידא דרזא דמשה, פירוש, על ידי ספירת התפארת, בשביל להתקן עמו, כי זה שעולם הבינה מאיר בהמשכן שלמעלה שהוא ספירת המלכות על ידי ספירת התפארת, היינו התקון שלו.

הטומאה המתועב, כשהתחיל להתחזק זה הצד של הקדושה, נחלש צד הטומאה המתועב, זה נתחזק וזה נחלש, והרי ביארנו, שכל זמן שהקדושה בתוקף, נחלשים כל האברים של צד הטומאה, זה מלא וזה חרוב, וזה הסוד של ירושלים וצור הרשעה, כשנתמלאה זו חרבה זו, ולכן כשנתחזק זה נחלש זה.

דוקא משה שהוא השמש היה צריך להאיר בהירח היינו המלכות

ולפיכך "וַיִּקֶם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן", להתחזק מהסוד שלמעלה, ולא יתחזק מהסוד שלמטה, ועל כן משה שהיה מסוד פנימיות מראה המאיר^[ל], נצרך הוא להקים המשכן, שהמשכן יאיר ממנו ולא מאחר, הלבנה צריכה להאיר מן אור השמש ולא מאחר.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רלט ע"ב

המלכות שהיתה מושפלת הקים אותה משה

אמר רבי חייא, בוא וראה, בזמן שנבנה בית המקדש ונגמר, נכנע צד הטומאה ונסתלק מן העולם, וכאשר הוקם המשכן על ידי משה, אז הוקם למעלה ולמטה, זה שכתוב: "וַיִּקֶם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן", מהו "וַיִּקֶם", אלא שהקים אותה להתעלות מעלה מעלה^[ל], ועל כן כתוב: "וַיִּקֶם מֹשֶׁה", מי שהיה שפל הקימו, כמי שהעמיד לזה שנפל.

במצרים הקימה ה' ובגאולת בבל קמה מעצמה

כדמיון זה לעתיד לבוא כתוב: "אָקִים אֶת סֵפֶת דְּוִיד הַנְּפֹלֶת" (עמוס ט, יא), כתוב: "נִפְּלָה לֹא תוֹסִיף קוּם בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל" (שם ה, ב), מהו "לא תוסיף קום", אלא לא תוסיף לקום מעצמה, כמו שבזמן אחר היא קמה מעצמה, ולא הקימה הקדוש ברוך הוא, שהרי בגלות מצרים הקדוש ברוך הוא הקימה, ועשה כמה נסים בשביל להקימה, ובגלות בבל הקדוש ברוך הוא לא הקימה, לפי שלא עשה להם נסים, כי החטא היה גורם, אלא היא קמה מעצמה, ועלו בני הגולה כאילו לא היתה להם גאולה, ולא היתה אהבת הקדוש ברוך הוא עליהם, לפי שגרם חטא ההוא, שנשאו נשים נכריות, ועל כן הקדוש ברוך הוא לא הקימה אז לכנסת ישראל, ולא עשה לה נסים וגבורות בזמן ההוא כראוי.

לעתיד לבוא יקים אותה ה'

אבל לעתיד לבוא "לא תוסיף קום" כתוב, ולא תוסיף לקום מעצמה^[מ], אלא הקדוש ברוך הוא יקים לה, שכתוב: "אָקִים אֶת סֵפֶת דְּוִיד הַנְּפֹלֶת", וכתוב: "וְאֵת דָּוִד מִלְכָּם אֲשֶׁר אָקִים לָהֶם" (ירמיהו ל, ט), ולפיכך כתוב כאן, "וַיִּקֶם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן".

זיו הזוהר

לח. ספירת התפארת נקראת אספקלריא המאירה, שהוא מראה המאיר, ומשפיע הארתו בספירת המלכות, שנקראת אספקלריא שאינה מאירה, כדמיון השמש השולח הארתו להלבנה, ושרש נשמת משה בהפנימיות של התפארת, ושרש נשמת יעקב בהחיצוניות של התפארת, כידוע שמשה

מלגו ויעקב מלבר. לט. פירוש, שספירת מלכות תתעלה ותתקשר בהעולמות העליונים הנסתרים לקבל משם די שפע. מ. יש לומר שמסיים כן ממה שכתוב "לא תוסיף קום" ולא כתוב לקום, כי קום הוא גם אופן הצווי, והיינו שכל אחד קורא לחברו ואומר קום, עד מתי תשכב, קום קח חרב בידך ולך,

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רמ ע"א

משה הקים משכן למטה ומשכן למעלה

"וַיִּקֶם מֹשֶׁה" בוא וראה, כאשר הקים משה המשכן, הוקם משכן אחר עמו, וכמו שהוקם המשכן שלמטה על ידי משה, כמו כן הוקם למעלה על ידי מדרגה ההיא של משה, מניין, שכתוב: **"וַיִּקֶם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן"**, "את" דוקא, להראות ששני משכנות בסוד של משה הוקמו.

איך אפשר שהוקם המשכן שלמעלה קודם שהיה הכל על מכונו במשכן?

אמר רבי יוסי, וכי **"וַיִּקֶם מֹשֶׁה"**, והרי אז עוד הכל היה טרם שנתתקן, והקמה אין שייך אלא כאשר נגמר הכל, והכניס כל אבר למקומו, מהו **"וַיִּקֶם"**?

גם במשכן העליון היתה ההקמה בזה אחר זה כמו למטה

אמר רבי יצחק, בג' אופנים הקים משה את המשכן, מה כתוב: **"וַיִּקֶם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו וַיִּשֶׂם אֶת קַרְשָׁיו"**, באלו ג' אופנים הקים משה את המשכן^[מא], ובאלו ג' האופנים נתעלה המשכן ונכנע צד הטומאה, ועל כן כאשר הקים משה לצד הקדושה, נכנע צד הטומאה, לפיכך משה הקימו ולא אחר.

האדנים עשויים שהקרשים יעמדו עליהם

"וַיִּקֶם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן" במה הקימו, שכתוב: **"וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו"**, נתן אותן האדנים מתחתיו להקימו עליהם, ושיסובבו בהם אותן הצירים של הפתחים, לפי שאותן האדנים שמתחתיו הם היסוד להסובב של הצירים.

בשעה שהכניס משה האדנים ברח הס"מ

"וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו", בוא וראה, בשעה ההיא נזדעזע סמא"ל ממקומו, וארבעים מרכבות שעמו, וברח ד' מאות פרסה, לתוך החפירות של מחילות העפר, ויתן משה אותן האדנים, והחזיק צד הקדושה, אז אותן האדנים של צד הטומאה נפלו ונחלשו.

זיו הזוהר

הרגלים, כמו כן המשכן, אהל שלמעלה שהן היריעות והקרשים והאדנים, וכל פעולה מוסב על חלק אחר, והמבין יבין הסוד.

זוה מורה הקמה על ידי התעוררות דלמטה שהיא הקמה מגרמה. מא. מתרץ שכמו גוף האדם נחלק על ג' חלקים כללים, ראש וגוף ויסודות הגוף שהם

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רמ ע"ב

משה נתגבר על הס"מ ויתן את אדניו

ועל זה כתוב: **"וַיִּתֵּן אֶת אֲדֹנָיו"**, מהו **"וַיִּתֵּן"** [מב], אלא למדנו, שראה משה לפניו סמא"ל הרשע, שהיה הולך אצלו לקטרג לו, אז התגבר משה, והחזיק בו ועקדו לפניו, ואז הקים את המשכן, ונתן את אדניו, ככתוב: **"וַיִּתֵּן אֶת אֲדֹנָיו"**, ויתן בתקיפות, התגבר והתקינם בתוקפו, שלא היה יכול אדם אחר לשלוט עליו, וליתן את האדנים במקומם כמשה, שהרי בתוקף רב הקים משה את המשכן.

בחודש ניסן שמתגבר הס"מ בעולם נתגבר עליו משה

ביום ההוא שהוקם המשכן, כשהתחיל משה להקימו, באחד בניסן היה, ובאותו הזמן יש התגברות של צד הטומאה בעולם, שהרי בימי ניסן כשתראה ראש השור באבוס תברח לעליה כך למדנו, ובניסן התחיל משה, וראה לסמא"ל שהולך סביביו לערוב לו, ונתגבר עליו משה, ואז **"וַיִּתֵּן אֶת אֲדֹנָיו"**, הוא התחיל ונתן למטה, והתחיל מי שהתחיל ויתן למעלה, זה לעומת זה, וביום שהוקם משכן הזה למטה, הוקם משכן אחר קדוש למעלה, ומשכן העליון הנסתר והנעלם הופיע אורות לכל צד, והאירו העולמות.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רמב ע"ב

כל כוחות הטומאה נכנסו בנוקבא דתהומא רבא

רבי שמעון אמר, **"וַיִּתֵּן אֶת אֲדֹנָיו"**, אז התחיל להתגבר זה הרוח של הקדושה, וכאשר נתנו אלו האדנים, נשתקעו כולם של צד הטומאה, ונכנסו בנקב של תהום רבה, לפי שנתעלה זה הצד של הקדושה העליונה, והוא החלק העומד להתעלות, ואז זה צד הטומאה נשתקע, ונכנס בנקב התהום ההוא, ולולא שישראל חטאו לא היה יכול לשלוט בעולם יותר.

על ידי חטא ישראל חזר עליהם

כי אחר כך גם כן חטאו, והמשיכו אותו עליהם כבתחלה, ומן היום ההוא לא היה עצה אלא ליתן איזה חלק בכל לצד הטומאה ההוא, והיינו בסוד הקרבנות ונסכים ועולות.

הכנעת הסטרא אחרא

ובוא וראה, כי לכך עולה נשרפת כלה באש, להכניע לצד הטומאה, ולהתעלות של צד הקדושה, ולפיכך כאשר הקים משה למקום הקדוש הזה, נשתקע מקום האחר. **בוא** וראה, **"וַיִּקַּם מֹשֶׁה"**, לזה צד הקדושה, ונשתקע צד הטומאה המתועב, **"וַיִּתֵּן"**, לזה צד הקדושה, ונחלש זה צד הטומאה המתועב, **"וַיִּשֶׂם"**, לזה צד הקדושה, ונכנע זה צד הטומאה המתועב.

אחר כך חוזר ואומר: **"וַיִּתֵּן אֶת בְּרִיחֵיו"**, ואחר כך, **"וַיִּקַּם"**, מה הטעם, כדי שתהיה ההתחלה והסוף בקימה, התחיל בקימה וגומר בקימה, לפי שבכל נצרך קימה בהתחלה ובהגמר, בהשורש וההתחלה של צד הטומאה נעשה חלישות, וזו היא קימה לצד הקדושה,

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רמב ע"ב

מב. מפרש ויתן היינו שנתן כחו ותוקפו לזה שיוכל להכניע מתנגדו.

כדי להתקיים ולהתעלות למעלה, להעשות התקשרות אחת כראוי, לפי שכל זמן שהקדושה שולט ועולה, הטומאה נשפלת ונכנעת למטה.

זוהר חלק ב' פרשת נח דף סז ע"א

המלכות נתמלאה מכל הצדדין

"וַיִּכַּס הָעֵנָן אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וּכְבוֹד ה' מָלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן", אמר ר' יהודה, למה מלא ולא מלא בחיר"ק, אלא מלא ודאי, שנתמלאה מהכל, שנתמלאה בהארה מן השמש^[מג], הלבנה נשתלמה בכל הצדדים, ונתמלאה מכל טוב שלמעלה, כאוצר מזון הזה שנתמלאה מכל טוב שבעולם.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רסט ע"א

לולא החוטאים לא היה נמצאת רוח הטומאה עוד בעולם

רבי שמעון אמר, **"וַיִּכַּס הָעֵנָן אֶת אֹהֶל מוֹעֵד"**, כאשר כסה הענן את המשכן, שרתה השכינה בארץ, ונתבטל רוח הטומאה שהוא קץ כל בשר מן העולם, ונסתלק, ונכנס בנקב של תהום רבה, ורוח הקודש היה שורה על העולם, שכתוב: **"וַיִּכַּס הָעֵנָן אֶת אֹהֶל מוֹעֵד"**, וכתוב: **"וְלֹא יָכַל מֹשֶׁה לְבֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעֵנָן"**, לפי שרוח הקודש היה שורה על העולם, ורוח הטומאה נסתלק, מלבד שהמשיכו לו אותן הרשעים כמקדם על העולם, שאם הם לא היו ממשיכים אותו על העולם, לא היה נמצא יותר.

לעתיד לבוא יעביר ה' את רוח הטומאה מן העולם

ולעתיד לבוא עתיד הקדוש ברוך הוא להעבירו מן העולם, שכתוב: **"בְּלַע הַמּוֹת לְנִצָּח וּמָחָה ה' אֱלֹהִים דְּמַעָה מַעַל כָּל פְּנִים וְחָרַפְתָּ עִמּוֹ יָסִיר מַעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי ה' דִּבֶּר"** (ישעיהו כה, ח), וכתוב: **"וְאֵת רוּחַ הַטְּמָאָה אֲעִבִיר מִן הָאָרֶץ"** (זכריה יג, ב).

"בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן", **"יִמְלֶךְ ה' לְעוֹלָם"** אמן ואמן.

זיו הזוהר
 מג. על ידי הקמת המשכן הוארה הלבנה, היינו ספירת מלכות שנתעלתה להזדווג עם השמש, היינו ספירת התפארת כללא דעלמא דדכורא לקבל משם הארת השפע במדה גדולה:

הוראה לחיוב חשבון תורם יקר אנא מלא במקומות הלבנים

קוד מסלקה		סוג חשבון	מספר חשבון											
בנק	סניף													

לכבוד בנק _____
 סניף _____
 כתובת הסניף _____

קוד מוסד	אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה
4 7 6 9 5	

אני/הח"מ _____ (שם בעל/י החשבון כמפיע בספרי הבנק) _____ מס' זהות _____
 רחוב _____ עיר _____ מיקוד _____ טלפון _____

- נתונים אלו הם לטובת הוראה לחיוב את חשבונות/נו הח"מ בסניפכם, בגין תרומה בסכומים ובמועדים שיופצאו לכם מדי פעם בפעם באמצעי מנגנון, ע"י "גן עדן התחתון" כמפורט מטה ב"פרטי הרשאה".
- ידוע לי/לנו כי:
 - הוראה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה ממני/מאתנו בכתב לבנק ול"גן עדן התחתון" שתכנס לתוקף, יום עסקים אחד לאחר מתו הודעה בבנק וכן, ניתנת לביטול עפ"י הוראת כל דין.
 - אחיה/נהיה רשאים/ם לבטל מראש חיוב מסוים ובלבד, שהודעה על כך תיפטר על ידי/נו לבנק בכתב, לפחות יום עסקים אחד לפני מועד החיוב.
 - אחיה/נהיה רשאים/ם לבטל חיוב, ולא יותר מתשעים ימים ממועד החיוב אם אוכז/נוכח לבנק, כי החיוב אינו תואם את המועדים או הסכומים שנקבעו בכתב הרשאה, אם נקבעו.
 - ידוע לי/לנו כי הפרטים שצוינו בכתב הרשאה ומילויים, הם נושאים שעלינו להסדיר עם המוטב.
 - ידוע לי/לנו, כי סכומי החיוב עפ"י הרשאה זו, יופיעו בדפי החשבון וכי לא תישלח לי/לנו ע"י הבנק הודעה מיוחדת בגין חיובים אלה.
 - הבנק יפעל כהתאם להוראות בכתב הרשאה זה, כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, וכל עוד לא תרוה מניעה חוקית או אחרת לביצועו.
 - הבנק רשאי להוציאני/ן מן ההסדר המפורט בכתב הרשאה זה, אם תהיה לו סיבה סבירה לכך, ויודיע לי/לנו על כך מיד לאחר קבלת החלטתו, תוך ציון הסיבה.
 - נא לאשר לי/גן עדן התחתון" בספח המחובר לזה, קבלת הרשות אלו ממני/מאתנו.

פרטי הרשאה _____ מספר פעמים _____ מתאריך _____ עד תאריך _____
 חתימת בעל/י החשבון _____

קוד מסלקה		סוג חשבון	מספר חשבון											
בנק	סניף													

אישור הבנק
 לכבוד "גן עדן התחתון" (עפ"י ז'הר פ' לך לך)
 רח' נחשון 10 בית שמש 29099
 בית שמש

קוד מוסד	אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה
4 7 6 9 5	

קבלנו הוראות פ' _____ לכבוד חיובים בסכומים ובמועדים שיופיעו באמצעי מנגנון שתצוינו לנו מדי פעם בפעם, ואשר מספר חשבונות/ם בבנק יהיה נקוב בהם, והכל בהתאם למפורט בכתב הרשאה.
 רשמנו לפנינו את ההוראות, ונפעל בהתאם כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, כל עוד לא תרוה מניעה חוקית או אחרת לביצועו, כל עוד לא התקבלה אצלנו הוראת ביטול בכתב על ידי בעל/י החשבון, או כל עוד לא הוצאו/ בעל/י החשבון מן ההסדר. אישור זה לא יפוג בהתחייבותיכם כלפינו, לפי כתב השיפוי שנחתם על ידיכם.

בכבוד רב,
 בנק _____
 סניף _____
 תאריך _____
 חתימה וחותמת הסניף _____